

BALSAMOWY (17) ai

bals- (16), balz- (1); bals- : balz- *Mącz* (5 : 1).

Pierwsze a jasne; -sam- (9), -sãm- (1), -sam- : -sãm- *Mącz* (5 : 1).

sg m N balsamowy (5). \diamond f N balsamowã (5). \diamond n N balsamow(e) (6). \diamond G balsamow(e)go (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Przymiotnik od „balsam”; balsaminus Mącz, Calep, Cn (17) : Xylobalfamum, Bálfámowa rofçká Murm 111; BartBydg 175b; Wezmi nafienia balsamowego, trochę łoku tarnkowego/ á tho warz w defzczowey wodzie FalZioł I 22b; Wodka Balfamowa iest ciepła y wyfufzaiacza w wtorim łtopniu FalZioł II 4d, +5a, II 4d; Mącz 23a [2 r.]; Nie ták iest wdzięczny oléy bálfámowy Swięzo wylany ná włos Aronowy KochPs 196; Calep 123a.

Zestawienie: »balsamowe drzewo« (6): Murm 111; BartBydg 17b; Balfamum, Drzewo Bálfámowe Mącz 23a; Hierochus, Známienite miáłto Palestinae, Przy którym Bálfámowe drzewo rosło. Mącz 156a, 23a, 512c.

W przen:

Wyrażenie: »sok balsamowy«: A ty [Panie] moc moię/ z fwoiéy życznóści/ Wynieśiesz/ iáko róg iednorózcowy: Członki mi przeiął fok bálfámowy. Y wyżrzę vpad nieprzyaciól fwoich KochPs 140.

Cf BALSAMOWNY